

[Anker Lau.]

Jeg vil gerne understrege, hvad den højtærede minister sagde, at der, således som situationen nu foreligger, skulle kunne rejses spørgsmål om vidtgående lempelser i den ekstraordinære prislovgivning. Jeg vil også gerne understrege, hvad forøvrigt den ærede sidste taler var inde på, at der administreres efter dens tekst, således at der efter § 8 og § 13, når der er konkurrence og varerigelighed, ikke er berettigelse for indgreb. Det kan naturligvis gå op, og det kan gå ned, tiderne kan blive vanskeligere — det synes det ærede medlem hr. Lars P. Jensen at mene —, men det kan også gå til den anden side, hvad udviklingen i højere grad synes at tyde på; og med hele den indstilling, jeg forstår den højtærede minister har, vil det vel ikke været urigtigt, om man allerede nu, forudsat at udviklingen fortsætter i den gunstige retning, vi alle ønsker, vil benytte sommeren og lovens forlængelse, som vi nu går med til, til at forberede den ændring i lovgivningen, som skal til, for at vi — altså forudsat at situationen til den tid tillader det — til efteråret helt kan slippe af med denne lovs midlertidige bestemmelser.

Weikop: Jeg er i modsætning til den ærede ordfører for socialdemokratiet enig i den begrundelse, som den højtærede handelsminister har givet for forlængelse af prisloven, og jeg er enig med det ærede medlem hr. Anker Lau i, at det havde været ønskeligt, om situationen havde været så klar nu, at det foreliggende lovforslag kunne have indeholdt yderligere afviklingsbestemmelser på linie med dem, som de tidligere socialdemokratiske ministre har gennemført i prislovgivningen. Jeg synes, meget tyder på, at der er nogen mulighed for at fortsætte denne afvikling. Alene det, som er oplyst overfor os, at prisdirektoratet fra 111 kommunale prisudvalg i 1950 kun har modtaget 64 klagesager og i de første 9 måneder af 1951 kun 60 klagesager fra samtlige kommunale prisudvalg landet over, er dog et tegn på, at situationen er ganske ændret.

Det ville også være en meget god ting, dersom man kunne begrænse udgifterne ved priskontrolrådet. 2½ mill. kr. eller deromkring, som det koster nu, er dog også en slags penge.

Vi er enige i, at der skal føres en kontrol med monopoler og prisaftaler — derom er man vist enig fra alle sider —, men den administration, det i den forbindelse drejer sig om, må naturligvis lægges tilrette på længere sigt, medens en afvikling af de mere

ekstraordinære bestemmelser, som der nu er mulighed for, også vil kunne begrænse administrationens område.

Da forslag til prislov blev fremsat her i tinget den 2. oktober 1950, fulgte der med selve lovforslaget et meget omfangsrigt bilag og mange kurver, der viste, hvor store prisudsvingene dengang havde været, og hvor store prisstigninger der havde fundet sted. Jeg kunne måske bebrejde den højtærede handelsminister, at han ikke har vedføjet det foreliggende lovforslag en tilsvarende oversigt med priskurver o. s. v., idet det tydeligt og klart ville have vist, at forudsætningerne bl. a. for priskontrolrådets skrivelse af 2. oktober ikke længere var tilstede. Dette materiale ville også være en begrundelse for, at man kun forlænger loven kortvarigt. Den højtærede minister vil måske overfor en sådan bebrejdelse kunne sige: ja, men jeg har jo givet sådanne oplysninger i det udvalg, der behandler det socialdemokratiske forslag. Det er rigtigt, og derfor kan ministeren med nogen grund afvise en bebrejdelse i så henseende.

Situationen er imidlertid en helt anden nu end den var 1950, og derfor er det også rimeligt, at man ser anderledes på det end dengang. Jeg har med interesse hørt det ærede medlem hr. Lars P. Jensen fremsætte forskellige citater. Man kan i denne sammenhæng sige: ja, men har man ikke fra socialdemokratisk side egentlig ment, at den lov, vi her behandler, har været tilstrækkelig? Jeg er i den situation, at også jeg kan komme med citater, nemlig fra oktober 1949 — altså efter at devalueringen var sket og i en situation med mulighed for prisstigninger. Jeg beder om formandens tilladelse til et citat. Den daværende handelsminister sagde i oktober 1949, at

„det er regeringens opfattelse, at der ved de ændringer, det ved loven af 31. marts 1949 blev foretaget i den tidligere prislovgivning, er skabt det fornødne grundlag for en afvikling af prisrestriktionerne i tilfælde, hvor konkurrencen ikke er tilstrækkelig virksom til at sikre en fri prisdannelse, samtidig med at der ved de i loven givne regler er skabt det fornødne grundlag for det offentlige til at træde ind i tilfælde, hvor konkurrencen ikke er tilstede, samt i tilfælde af monopolistiske prisdannelser, og jeg kan derfor foreslå, at prisloven forlænges uændret.“

Det forekommer mig, at der ikke er så stor forskel på denne udtalelse og den udtalelse, den højtærede minister her er kommet med; men den understreger i hvert fald for mig, at loven har været tilstrækkelig,